Evoluce člověka a vývoj našeho vzhledu v čase je předmětem zkoumání dlouhá léta. Tato práce shrnuje dosavadní studie, názory a poznatky o možnosti, že vytrvalostní běh mohl být důležitým faktorem v evoluci člověka. Rozebírá možné výhody, které mohla přinést orientace raných Homo na vytrvalostní běh a také adaptace, které poukazují, že k orientaci na vytrvalostní běh mohlo u raných Homo dojít.
V první části práce se zaměřuji na možnosti využití vytrvalostního běhu u raných Homo. Rozeberu možnosti využití vytrvalostního běhu v kompetici s ostatními predátory o mršiny, které mohli raní Homo využívat jako zdroje potravy a možnost využití vytrvalostního běhu k lovu jiných savců, kdy mohli raní Homo využít výhod vytrvalostního běhu pro uštvání kořisti a její dobití zblízka.
V druhé části se pak zabývám samotnými adaptacemi, které mohly umožnit raným Homo vytrvalostní běh praktikovat. Jedná se o adaptace v termoregulačních mechanismech, které napomáhají odvádění metabolického tepla vzniklého při běhu. Dále se pak zabývám energetickými nároky běhu a adaptacemi, které pomáhají energetické náklady běhu snižovat. V neposlední řadě pak také probírám anatomické adaptace, které přispívají například k udržování stability těla při běhu.

Klíčová slova: Termoregulace, raní Homo, evoluce člověka, bipedie, vytrvalostní běh, lov